

1885-12-30

SENDER

Bertha Weis

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Mentioned people:
Susette Cathrine Holten
Janus la Cour
Susette Maribo
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
Bertha Weis

Archive:
Mappe 47 nr. 30

TRANSCRIPTION

Museet mappe 47-30

Aarslevskovgard d. 30.12 85

Kjære Joakim skovgaard

Hvor var det et fornøjeligt budskab De sendte os til Juleaften. Helst havde jeg strax sagt Dem, hvor glad jeg blev ved det, men De ved nok Juletiden er travl for en husmoder i et stort Hus, der tillige er Bedstemoder til adskillie Smaafolk og saa desuden har mange Gjæster i huset.

Nu er disse – Store og smaa – ude at nyde det klare Frostvejr og for

-2-

de sidste Vedkommende at tumle sig i Sneen, og imidlertid har jeg sat mig lidt roligt hen for at skrive til Dem, og ønske Dem og Deres Agnete i Ordets bedste Betydning til Lykke. Jeg glæder mig hver Gang jeg hører et ungt Par som "gjerne vil sammen være" og som har besluttet at følges ad og trofast dele ondt og godt med hinanden. Mig synes vor urolige febrilske Tid trænger saa ganske farlig til gode Hjem, til Fristeder hvor der er godt at være, lad det saa storme udenfor saameget det vil. – Vi havde 2de

Juledag Besøg af la Cour som spiste til Middag med os, han sagde at det var ham saa underligt at tænke sig "den lille Joakim" – og saa viste han med Haanden hvor høi De havde været da han først kom i Deres Forældres Hus, - nu snart som Ægteemand. Ja, han maatte ønske at han ogsaa havde en Agnete til at bo med sig fra Mariendal, thi hvor glad han end siger at være ved sit Eremitliv derude saa føler han dog vel nok mange Timer ensomme. Han er for resten nydeligt indrettet derude. De ved

-3-

han forstaar ogsaa den Konst og jeg tror nok De vilde have Glæde af at besøge ham, saa fik vi nok et lille Kig ind med det samme.

Hos os er Alle omtr. ved det gamle og Gudskelov det er jo godt. 5 søde Børnebørn fylder Stuerne her med deres Barnestemmer, og er end den yngste af dem den eneste Datter i Møllen – en lille blind Pige, saa er der ved siden af det meget vemodige, derved saa meget elskeligt hos Barnet, og Forældrene bærer det saa skjønt at Brodden ligesom er taget af Sorgen. De øvrige 4: 2 Dreng hos Ernst og 2 Smaapiger hos Marie ere qvikke, flinke Børn. De har i dag været noget i forlegenhed med deres meget tillidsfulde og kjønne Forhold til Vorherre: Imorges kom Maries ældste Pige – 4 Aar – meget straalende

|Hen til mig og sagde "Bebe" Andreas (Ernsts ældste) har bedt Vorherre om de maa sne, og – sner det. Lidt efter kom lille Angela Ingerslev, som

gjerne vilde ud med et meget misfornøjet Ansigt hen til mig og sagde:

"Bebe! Jeg har bedt Vorherre om det maa la vær med at sne, men han vil ikke.|"

|Nu har han dog gjort dem begge tilfreds. Det har sneet saa stærkt at Andreas kan køre i sin slæde og nu er det holdt op, og Solen skinner saa kjønt at lille Angela kan komme ud.|"

|Ja, kjære Joakim!

Nu maa De hilse Deres Agnete ret meget fra mig og sige hende at jeg synes hun har [?] godt. Og vil De saa hilse Tante Susette og deres Søskende og saa selv tage den bedste Hilsen med en varm Tak fordi de regnede os blandt de Venner som De vilde give den gode Meddelelse.

Deres Bertha Weis|

Mappe 47 Nr. 30
Kleine Gassen in Königsberg.

da Løffes Vedkommende at
kunne sig i Sneen, og imidlertid
har jeg sat mig lidt
helt her for at skrive
til Dem, og ønske Dem
og Deres Skæbne i det
højeste Nærvær. Det
jeg glædes mig over, gang
jeg hører om det, og
at om, og om det
være, og om det
at følge ad og borte dele
med og godt med hinanden.
Mit Syn er uroligst
brude Tid, bruger jeg
ikke for mig, det gode Syn,
det Tristhedens hvor det
gode at være, lad det
hvor intet for
det vil. Vi havde en
fuld af Løffes af la Comte
spille til Middag med os,
han sagde at det var
for underligt at tænke sig
den lille Jætte, og for
være han med Raader
var han. De havde været
de han fandt ham i Deres
Faderes Hus - en post
per Oplevning. Ja, han
maatte ønske at han
for havde en Skæbne til
at han med sig for
det, thi hvor glad han
end var at være med
et Venner derude, for
for han dog vel nok
mange Tider en
han er forresten meget
indvirket derude, De vil